

עפ"ג 55618/12/14 - ולדימיר איונוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 55618-12-14 איונוב נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: ולדימיר איונוב
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה על סעיף 186א' לחוק העונשין.

העובדות הן קצרות ופשוטות:

בתאריך 1.1.12 החזיק המערער בסכין. הסכין הוחזקה על ידו, לטענתו, כי "**הוא מפחד מפני סודנים וערבים**", במילים אחרות נועדה לשימוש במקרה הצורך. עוד יש להוסיף כי המערער היה בזמן מעשה תחת השפעת אלכוהול.

המערער הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן לאחר הרשעתו. שירות המבחן העריך בסופו של יום כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות פורצת גבולות. עוד התרשם שירות המבחן כי קיימת אפשרות שההרשעה תפגע ביכולתו לחזור למעגל התעסוקתי במקצועו כטכנאי רכב, שעל כן המליץ על אי הרשעתו תוך הטלת שירות לתועלת הציבור בהיקף שנקבע על ידו.

בית משפט קמא (כב' השופט צ' עוזיאל) לא קיבל את המלצת שירות המבחן. הותיר את הרשעתו של המערער בעינה והטיל עליו מאסר בן חודשיים שירוצה בדרך של עבודות שירות וכן 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים.

על החלטתו של בית המשפט, שלא לבטל את ההרשעה כמו גם להטיל על המערער חודשיים עבודות שירות, הערער בפניו.

הסנגור למעשה חוזר בהודעת הערעור על שנאמר בתסקיר שירות המבחן. המערער הוא אדם נורמטיבי. זוהי הסתבכות היחידה בחיים. שירות המבחן סבר כי לא קיימת סכנה ממשית להישנות העבירה. המערער הקדיש את כל חייו לטיפול באמו החולה, שעל כן גם היום הוא איננו עובד בעבודה מסודרת אלא בעבודות מזדמנות. המערער רוצה בגילו (כבן 50) לפתוח בחיים חדשים. הוא הורתע על ידי ההליך הפלילי. מכל הטעמים הללו גם יחד העתירה היא לבטל את ההרשעה ולהסתפק בשירות לתועלת הציבור.

אם אמרנו כי אין ממש בערעור זה, אמרנו מעט ולא נתנו ביטוי לתמונה האמיתית העולה מהעובדות. בדיוק כנגד התנהגות מסוג זה של המערער שבפנינו, ביקש המחוקק להרתיע כאשר נחקקה מלכתחילה העבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה ומאוחר יותר, כאשר עוצבה ההלכה על-ידי בתי המשפט, אותה הלכה העומדת על כך שכלל יש להרשיע בגין עבירה זו ולהטיל ענישה של ממש. המערער ידע שהוא מצוי תחת השפעת אלכוהול, השפעה שממילא מרופפת את המעצורים ואיננה מניחה לאדם שליטה מלאה בהתנהגותו. תוך שהוא מצוי במצב זה החזיק בסכין כאשר מלכתחילה ההחזקה נועדה למטרת הגנה, לדבריו, כי הוא מפחד מסודנים וערבים, משמע המערער היה מוכן נפשית ומעשית גם יחד לעשות שימוש בסכין כאשר הנסיבות, לשיטתו, יצדיקו זאת.

איננו סבורים כי הציבור יכול להשלים עם נורמה ולפיה, המערער יוכל להחליט על עשיית שימוש בסכין כאשר יראה זאת לנכון.

מדובר לרוע המזל בעבירה נפוצה ביותר שעל כן המלחמה בה צריכה להיות עקבית, שיטתית וחסרת פשרות. במקרה הנוכחי גם לא קיימים כל נתונים שמצדיקים הימנעות מהרשעה, גם לא במובן של פגיעה בעתידו ותעסוקתו של המערער. בוודאי לא נימוקים שיכולים לשאת על גבם את משקל ההכרעה בתיק זה.

התוצאה היא, כאמור, כי לא מצאנו כי נפלה שגגה מעם בית משפט קמא. לשיטתנו לא היה מקום מלכתחילה להגיש את הערעור ואנו דוחים אותו.

המערער יבצע את עבודות השירות במרכז גמילות חסדים רח' שבט בנימין 34 אשדוד. תאריך תחילת העבודה 31.5.15.

המערער הוזהר כדין.

ניתן והודע היום ח' אייר תשע"ה, 27/04/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד